

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2022. F. 184/6.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa a **dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2022. szeptember hó 5.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

fegyelmi határozatot:

A fegyelmi tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért

a fegyelmi eljárást megszünteti.

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A Törvényszék elnöke 2022. január 27. napján bejelentéssel élt a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben továbbította a Polgári Kollégium bírójának az eljárás alá vont ügyvéd perben tanúsított magatartásával kapcsolatos panaszát, amely szerint az eljárás alá vont ügyvéd valótlanul, antiszemita töltetű, otromba természetű és primitív hangvételű kifejezések használatával vádolta őt meg.

A bejelentés alapján az előzetes vizsgálatot a vezető fegyelmi biztos határozatával 2022. február 9. napján elrendelte, amely határozattal felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratokat nyolc napon belül küldje meg a kamara részére.

A vizsgálati eljárás eredményeként határozatával az eljáró fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta, hogy amennyiben bizonyítást nyer, hogy az eljárás alá vont ügyvéd valótlanul állította, miszerint a bíró tárgyalásvezetése során antiszemita kijelentéseket tett, úgy a magatartása az ÜESZ 13.1. és 13.3.a.) pontjaiban írt hivatásrendi követelményekbe ütközik, s mivel a 13. pontban tárgyalt etikai szabályok súlyos megsértését valósítja meg, az Üttv. 107. § a) pontja szerinti fegyelmi vétségként értékelendő.

A tényállás:

A Törvényszék előtt B. K. felperesnek az O.K.F. és társa alperesek ellen – hatályon kívül helyezés folytán jelenleg is – folyamatban lévő perében a felperes jogi képviselőjét az eljárás alá vont ügyvéd látja el. Az elsőfokon első ízben eljáró Törvényszék a perben 2021. szeptember 28-án folytatólagos tárgyalást tartott, majd meghozta és kihirdette az ítéletét. A Törvényszék részéről az ügyben Dr. [...] bíró járt el.

Az ítélet elleni, 2021. november 6-án kelt felperesi fellebbezésben a beadványt szerkesztő és előterjesztő eljárás alá vont ügyvéd a következőket adta elő (fellebbezés 4. oldal második bekezdése): „Ugyanakkor hangsúlyozom kell: ezt a fordítási problémát a Törvényszék írásban most, az ítéletben említi, a per folyamán egyszer sem tette szóvá, kioktatási kötelezettsége körében nem hívta föl a figyelmemet erre (mi sem lett volna egyszerűbb, mint – ha leíródik vagy akár csak elhangzik utalás erre – megtenni ilyen indítványt).

Szóban ugyan kétségkívül a legutóbbi tárgyaláson észrevételezte ezt, mégpedig a következő – számunkra döbbenetes – mondattal: „- Ideadtak nekem egy csomó héber nyelvű orvosi iratot, nyilván arra gondoltak, majd én bemegyek egy olyan imahelyre vagy mibe, vagy keresek egy bibsit vagy rabbit, aki érti, s megkérem, ugyan fordítsa már le ezt a papírt.”

.-.-.-.

A bejelentő képviselője a 2022. január 27-én érkezett bejelentéséhez csatolta a bíró által a kollégiumvezető-helyettesnek címzett levelét. A levél tartalma szerint a bíró azzal a kérelemmel fordult a kollégiumvezető-helyetteshez, hogy a Törvényszék kezdeményezze a Budapesti Ügyvédi Kamaránál eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárás lefolytatását. A kezdeményezés alapjául az eljárás alá vont ügyvéd azon magatartását jelölte meg, miszerint fellebbezésében azzal vádolta őt meg, hogy tárgyalásvezetése során antiszemita töltetű, otromba és primitív szóhasználattal beszélt a zsidó nemzetiségű felperessel. Határozottan állította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által neki tulajdonított kijelentéseket nem mondta, és ez kifejezetten felháborítja, hiszen kifejezetten elítéli a kirekesztés minden formáját, így az antiszemitizmust is, így a neki tulajdonított kijelentés nem csak habitusával összeegyeztethetetlen, hanem mindazzal, amelyet helyes és követendő magatartásnak tart bírói hivatása gyakorlása során.

A bejelentés mellékletét képezte a Törvényszék tárgyalásáról készült jegyzőkönyv, feltehetően annak igazolására, hogy a sérelmezett kijelentések a tárgyaláson nem hangoztak el, bár az okirat becsatolásának céljára vonatkozó utalást a bejelentés maga nem tartalmaz. Az eljáró bírót a fegyelmi tanács idézte a tárgyalásra, aki azonban azon – szabályszerű idézés ellenére – nem jelent meg, közelebbről meg nem jelölt és nem igazolt hivatalos elfoglaltságára hivatkozással. Az egyszerű magánokirati formában előterjesztett, 2022. augusztus 30. napján kelt levelében a bíró megismételte a panaszában tett azon állítását, miszerint az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében neki tulajdonított mondatot soha nem mondta, továbbá általánosságban hivatkozott a Bjt. és az Info. tv. rendelkezéseire, amelyek kizárják, hogy polgári peres ügygel kapcsolatban felvilágosítással szolgáljon, véleményt fogalmazzon meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati eljárásban érdemi nyilatkozatot tett, a terhére rótt fegyelmi vétségek elkövetését vitatta. 2022. február 15-én érkezett beadványában határozottan állította, hogy az ominózus mondat elhangzott, az orvosi iratok kapcsán a bíró szó szerint azt mondta, amit a fellebbezésében rögzített, s egyetért azzal, hogy az elhangzottak antiszemita jellegűek. A beadványához csatolta a felperes nyilatkozatát, aki megerősítette, hogy a bíró az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett fellebbezésben írtakkal lényegében megegyező megjegyzést tett a 2021. szeptember 28-i tárgyaláson. Mellékelte továbbá dr. [...] ügyvéd nyilatkozatát, amelyben beszámolt arról, hogy az eljárás alá vont ügyvéd többször szóba hozta, miszerint ügyfele és a saját személyének köszönhetően, esetlegesen a származás okán meglehetősen furcsa tárgyalásvezetést tapasztal, s az egyik tárgyalást követően felháborodottan adta elő az ott történeteket, amelyek szinte szóról szóra megegyeznek a bejelentésben foglaltakkal. Tárgyaláson tett nyilatkozatában az eljárás alá vont ügyvéd fenntartotta védekezését, azt annyiban egészítette ki, hogy megbízójának is kifejezett kérése volt, hogy az eljáró bíró tárgyaláson tett kijelentése ne maradjon nyom nélkül, ez is oka volt annak, hogy a fellebbezésbe az idézetek bekerültek.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács dr. L.I-t, aki a Törvényszék előtt folyamatban volt perben az I. r. alperest képviselte, és részt vett a 2021. szeptember 28. napján tartott tárgyaláson. A tanú emlékezett arra, hogy a felperes által csatolt iratok lefordításának szükségessége felmerült a tárgyaláson, de más emléket ezzel kapcsolatban nem tudott felidézni. A tárgyalás hangulatával összefüggésben arra emlékezett továbbá, hogy rendbírságot kiszabó végzések születtek, emiatt a hangulat bizonyosan nem volt felhőtlen, de olyan rendkívüli dologra, ami megütötte volna a fülét, nem emlékezett.

Elmondta, hogy egy éve volt a tárgyalás, így az ott történeteket részleteiben már nem tudta visszaidézni, és arra sem tudott visszaemlékezni, hogy az eljáró bíró részéről a fellebbezésben a felperes által hivatkozott kijelentések elhangzottak-e, vagy sem.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács dr. M. M.-t, aki a Törvényszék előtt folyamatban volt perben a II. r. alperest képviselte, és részt vett a 2021. szeptember 28. napján tartott tárgyaláson. A tanú elmondta, hogy ez a berekesztés előtti utolsó tárgyalás volt az ügyben, a felperest a bíróság akkor részletesen meghallgatta és orvosszakértő kirendeléséről esett még szó. Emlékezett a tanú arra, hogy a felperes a becsatolt orvosi iratok fordításával kapcsolatban írt a fellebbezésbe valamilyen megjegyzést, talán a bíró kijelentését kifogásolta. Ilyen kijelentésre a bírótól személyesen a tanú nem emlékezett, de elmondta, hogy különösebben nem is foglalkozott a felperesi jogi képviselő előadásával, a saját beadványával volt elfoglalva.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács B. K.-t, aki a Törvényszék előtt folyamatban volt perben a per felperese, az eljárás alá vont ügyvéd megbízója. A tanú elmondta, hogy a tárgyalás hideg és rideg volt, az eljáró bíró úgy beszélt vele, hogy közben nem nézett a szemébe, dühös volt és sértett. Elmondta, hogy a tárgyaláson közölte vele a bíró, hogy most jött meg az irat héber nyelven és hogy mit kezdjen ő most ezzel, mutassa meg valami bibsinek, vagy rabbinak, hogy megtudja, mi van benne. A tanút ez rendkívül megdöbbenette, a szünetben kérdezte is az eljárás alá vont ügyvédtől, hogy jól hallotta-e, mit mondott a bíró. Elmondta, hogy azt is megkérdezte a bíró tőle, hogy Izraelben nincs-e olyan bentlakásos intézmény, ahol elhelyezhetné a gyermekét.

A jegyzőkönyvbe olyan módon került végül ez bele, aminek tartalma az volt, hogy a tanú az alperesek kárára akar jól élni a gyermekével, ahelyett, hogy egy otthonba adná őt. Elmondta, hogy a bíró mindvégig rosszkedvű volt, érdektelen és unott, úgy érezte ott magát, mint amikor megszólalnak a szirénák és óvóhelyre kell menni. A fellebbezéssel kapcsolatban előadta, hogy azt látta elküldés előtt, és arra is emlékezett, hogy a bírótól idézett mondat belekerült, ő kifejezetten kérte, hogy írja bele azt az eljárás alá vont ügyvéd. A tárgyaláson nem volt ereje ezt szóvá tenni, úgy érezte, menekülnie kell ebből a szituációból, az eljárás alá vont ügyvéd beszélte rá utóbb, hogy folytassa a pert.

A fegyelmi tanácsnak rendelkezésére állt továbbá okirati bizonyítékként a Törvényszék 2021. szeptember 28. napján tartott tárgyalásról felvett jegyzőkönyve, amelyből az volt megállapítható, hogy az a fellebbezésben az eljáró bírónak tulajdonított mondatokat nem tartalmazta.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakat nem tartotta fenn, az eljárás megszüntetésére tett indítványt. Előadta, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján feltárt adatok nem teszik lehetővé a tényállás minden kétséget kizáró megállapítását. Elmondta, hogy a mérleg mindkét serpenyőjébe kerültek bizonyítékok, az eljárás alá vont ügyvéd és ügyfele is meglehetősen határozottsággal állították, hogy elhangzott az a mondat a tárgyaláson, amelyről a bejelentő azt állítja, hogy ő nem mondta. A meghallgatott tanúk, a két jogtanácsos nem emlékeztek már a pontos történésekre, teljes bizonyossággal egyikőjük sem tudta kijelenteni, hogy nem történt ilyen a tárgyaláson. A fegyelmi biztos álláspontja szerint a bíró beadványa okirati bizonyítékként értékelhető, de ha megjelent volna egy esetleges folytatólagos tárgyaláson, az sem befolyásolta volna döntően a bizonyítást, mivel B. K.-val nem lehetett volna szembesíteni őt, tekintettel arra, hogy a tanú a tárgyalás napján elutazott és belátható időn belül nem is tér vissza Magyarországra. Előadta, hogy természetesen egy hivatalban lévő bírónak lehet sok elfoglaltsága, ami miatt nem tud egy fegyelmi tárgyaláson megjelenni és közreműködni a bizonyítás felvételében, de technikailag ez ebben a helyzetben mégis azt eredményezte, hogy ezt a bizonyítási cselekményt, a szembesítést a bíró miatt nem lehetett lefolytatni. Így viszont – áttekintve és összefoglalva a rendelkezésre álló információkat – a fegyelmi biztos álláspontja szerint az volt kijelenthető, hogy kétséget kizáróan nem került bizonyításra az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét megalapozó tényállás, más indítvány ezáltal nem tehető megalapozottan, mint ami az eljárás megszüntetésére irányul.

Hivatkozott arra is, hogy a felperesként eljáró ügyfél ragaszkodott ahhoz, hogy az eljárás alá vont ügyvéd beadványába az érintett mondatokat beleírja, így az is felmerül, hogy a jogi képviselő, aki az ügyfél megbízása körében kötött mandátummal bír, nem is igen tehetett tehát mást, minthogy beleírta, ez ugyanis része az ügyvédi hivatás gyakorlásának.

Az eljárás alá vont ügyvéd záró felszólalásában egyetértett a fegyelmi biztossal, és maga is az eljárás megszüntetésére tett indítványt.

A fegyelmi tanács döntése:

Figyelemmel arra, hogy a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint kifogásolt tevékenységet az eljárás alá vont ügyvéd 2021. november 6. napján fejtette ki, ezért azt anyagi jogi szempontból az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.), illetőleg az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló, jelenleg is hatályos 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) rendelkezései szerint kellett vizsgálni.

A fegyelmi tanács a tényállást az ismertetett bizonyítékok egybevetésével állapította meg.

Egyetértett a fegyelmi tanács a fegyelmi biztos azon álláspontjával, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás eredménye alapján nem lehet kétséget kizáróan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a fellebbezésben az eljáró bírónak tulajdonított mondatok elhangoztak-e a tárgyaláson, vagy sem, ennek hiányában pedig a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket az eljárás alá vont ügyvéd terhére értékelni nem lehet. A tárgyalásról készült jegyzőkönyv ugyan közokiratként arra hivatott, hogy igazolja, hogy a bírósági tárgyaláson mi történt, kinek a részéről milyen nyilatkozatok születtek, azonban a jegyzőkönyv a tárgyaláson elhangzottakat nem szó szerint tartalmazza, abban röviden kell leírni csupán az eljárás menetét és az annak során történeteket. Így a jegyzőkönyv – ellenkező bizonyításig – annak igazolására alkalmas csupán, hogy valaki az abban foglalt nyilatkozatot megtette, arra azonban nem alkalmas, hogy kétséget kizáróan igazolja, hogy valamely kijelentés a tárgyaláson nem hangzott el. Az ugyanis, hogy valami kimarad a jegyzőkönyvből, arra tekintettel is előfordulhat, hogy azt a jegyzőkönyvet készítő az ügy szempontjából nem tartja relevánsnak. Teljes bizonyító erővel kizárólag a tárgyalásról készített, megszakítás nélküli hangfelvétel rendelkezne, az eljáró bíró által diktálás útján készített jegyzőkönyv azonban nem ilyen, a jelen fegyelmi eljárás tárgyát képező bírósági tárgyaláson pedig az eljáró bíró a jegyzőkönyvet az általa diktált hangfelvétel útján rögzítette.

A fegyelmi tanács a meghallgatott tanúk vallomása alapján nem látta megcáfoltnak az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, miszerint a fellebbezésében hivatkozott mondatok az eljáró bíró részéről elhangoztak, ezért arra megalapozottan hivatkozott a beadványában. Ezen előadását a megbízója határozottan megerősítette, a tárgyaláson meghallgatott tanúk (a perben egyébként ellenérdekelt felek képviselői) pedig nem emlékeztek már pontosan az egy évvel azelőtt történetekre, de azt egyértelműen cáfolni, hogy a hivatkozott kijelentések elhangoztak volna, kifejezett kérdésre sem tudták. Ennek következtében pedig a kizárólag a perben eljáró, és az eljárás alapját képező bejelentést tevő bíró – egyéb bizonyítékokkal alá nem támasztott – tényállítása állt szemben az eljárás alá vont ügyvéd megbízója által megerősített és mások által nem cáfolt állításával. A fegyelmi tanács maga is jelentőséget tulajdonított annak, hogy a bejelentő a tárgyaláson nem jelent meg. A tanú távolmaradását ugyan előre jelezte, de ezzel meghiúsult annak a lehetősége, hogy tényelőadását a törvényi figyelmeztetések ismeretében tett tanúvallomásában erősítse meg, és vállalja a szükséges szembesítéseket a tárgyaláson meghallgatott tanúkkal. Ennek hiányában pedig előadását, mint okirati bizonyítékot lehetett értékelni, és annyiban lehetett csupán figyelembe venni, amennyiben az összhangban állt az egyéb bizonyítékokkal alátámasztott tényekkel.

Fentiek alapján a fegyelmi tanács a tényállást mérlegeléssel állapította meg, és a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bejelentő által előadottakat nem találta kétséget kizáróan bizonyítottnak, ami egyben azt is jelenti, hogy az eljárás alá vont ügyvéd védekezése nem cáfolható teljes bizonyossággal. Így azonban a tényállás egy esetleges marasztaló határozat meghozatalához szükséges mértékben nem volt tisztázható, ezért kizárólag az eljárás megszüntetésének volt helye.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 107. § a) pontja alapján fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az ÜESZ 13.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok és más hatóságok tagjaival, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

Az ÜESZ 13.3.a.) pontjának elvárása szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója hatóság előtt tett nyilatkozatait, beadványait és különösen perbeszédeit jogilag megalapozottan és igényesen készíti és adja elő.

Az ÜESZ 1.1. pontja kimondja, hogy ez a szabályzat – az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott magatartási szabályokon túl – meghatározza

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlására vonatkozó magatartási normákat, valamint

b) a 13. pontban azokat az elvárásokat, amelyek súlyos megsértése akkor képez fegyelmi vétséget, ha az az ügyvédségbe vetett közbizalom megingatására, vagy az ügyvédi hivatás méltóságának megsértésére alkalmas.

Figyelemmel arra, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a fegyelmi tanács arra a következtetésre jutott, hogy nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által a fellebbezésében hivatkozott mondatok a bírósági tárgyaláson elhangoztak-e vagy sem, így a megállapítható tényállás alapján nem lehetett abban sem állást foglalni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a hivatkozott hivatásrendi normákat megsértette-e, vagy sem. Ahogyan a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat is rögzítette, az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége kérdésében kétséget kizáró megállapítás nem volt megtehető, így arra sem lehetett megalapozott következtetést levonni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása az ÜESZ idézett rendelkezéseibe ütközött volna.

Figyelemmel arra, hogy a fentiek alapján a fegyelmi tanács arra a következtetésre jutott, hogy nincs olyan, az ügyvédi tevékenység gyakorlására vonatkozó tételes jogi rendelkezés, amelyet az eljárás alá vont ügyvéd eljárásával megsértett volna, ezért megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi vétséget nem követett el, amelyre tekintettel a fegyelmi eljárást az Üttv. 131. § (3) bekezdés b) pontja alapján fegyelmi vétség hiányában megszüntette.

A jelen eljárással felmerült költséget a FESZ 40.6. pontja alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

A Fegyelmi Tanács határozata 2022. november 2. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2022. F. 184.)